ద్రష్ట
కస్తూరి మురళీ కృష్ణ

ఒక్కమాట

దక్షిణ భారతం పైకి దండెత్తి వచ్చిన మొదటి ముస్లిం సేనాని మాలిక్ కాఫర్.

అల్లావుద్దీన్ ఖిల్జీ ఢిల్లీ పాలకుడిగా ఉన్న సమయంలో మాలిక్ కాఫర్ మలబారు తీరం వరకూ చొచ్చుకు వచ్చాడు. మధురపై దాడి చేశాడు. శ్రీరంగంలో మారణహోమం సృష్టించాడు. చిదంబర ఆలయాన్ని పునాదులతో సహా పెకిలించి వేశాడు. బోలెడంత సంపదను ఏనుగులపై మోసుకుని ఢిల్లీ తీసుకు వెళ్ళాడు. ఆ దండయాత్ర ఈ కథకు ఆధారం. మాలిక్ కాఫర్ దండయాత్ర వల్ల భారతీయ సమాజంలో జరిగిన అల్లకల్లోలాన్ని, భారతీయ మనస్తత్వం పై కలిగిన గాయాల ప్రభావాన్ని వర్ణించటం ఈ రచన ప్రధానోద్దేశ్యం.

మనకు సాధారణ చరిత్ర పుస్తకాలలో, కనబడని ఘోరమైన చేదు నిజాలు, మనల్ని మనం మరిచిపోతున్న తరుణంలో, మన పూర్వీకులు ఎన్ని దారుణమైన మారణకాండలను అనుభవిస్తూ కూడా ధర్మాన్ని పదిలంగా కాపాడాలో, ప్రజలకు తెలియ చెప్పాలన్న ఆశయంతో ఈ రచన సాగుతుంది. చరిత్రలో జరిగిన గాయాలను తిరిగి తోడటం కాదిది. మానని గాయాల స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకోవటం ద్వారా వాటి చికిత్సకు ఉపక్రమించుటంతో పాటు, భవిష్యత్తులో ఇటువంటి గాయాలు కాకుండా జాగ్రత్తలు పడేందుకు దేశ ప్రజలను ఉద్యుక్తులను చేయటం ఈ రచన లక్ష్యం. అనేక చారిత్రక ఆధారాలు, చారిత్రక పాత్రలు, కాల్పనిక పాత్రలలో కలగలిపి సాగించిన రచన ఇది.

మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

విద్యుల్లతా వియతి వారిద వృంద మధ్యే
గంభీర భీషణరవైః కపిశీ కృతాశా!
ఘోరా యాగాంతచలితస్య భయంత రాధ
కాలస్య లోలరసనేవ చమచ్చ కార!

ఆకాశంలో మేఘాల నడుమ విద్యుల్లతలు కనిపిస్తూ చేసిన శబ్దధ్వని ఎంత భయంకరంగా ఉన్నదంటే, నలుదిక్కులు దద్దరిల్లిపోయాయి. యమరాజుకు సైతం ఈ శబ్దధ్వనికి భయంలాంటి ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఆ దృశ్యం చూసిన వారందరికీ, కుమారస్వామి, తారకాసురుల యుద్ధాన్ని వర్ణించే సమయంలో కాళిదాసు చేసిన వర్ణన జ్ఞప్తికి వచ్చింది.

ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసిన వేగంతో గంగాధర శర్మ కత్తి కదిలింది.

ఉరుము ధ్వనితో అతని హృదయలోతుల్లోంచి భీకర రణనినాదం వెలువడింది.

ఆ ధ్వనికి శత్రువులంతా బెదిరిపోయారు.

అంతకాలం గంగాధర శర్మని ఎరిగి ఉన్నవారంతా నివ్వెరపోయారు. అతనిలో ఇంత పౌరుషం, ఇంత ఆవేశం, ఇంత వీరత్వం, ఇంత రాక్షసత్వం దాగుందని వారెన్నడూ ఊహించలేదు. అందుకే ప్రళయకాల రుద్రుడిలా విలయతాండవం చేస్తున్న గంగాధర శర్మను భయంతో, సంభ్రమాశ్చర్యాలతో స్థాణువులై చూడసాగారు.

ఒక గెంతుతో పద్మినిని చుట్టుముట్టిన వారిపై పడ్డాడు గంగాధర శర్మ.

కనుమూసి తెరిచేలోగా జరుగుతున్నది అర్ధమయ్యేలోగా, ఆమెను చుట్టుముట్టిన వారి శరీరాంగాలు గాల్లోకి ఎగిరాయి. వారి ప్రాణాలు గాలిలో కలిసిపోయాయి.

జ్వలద్ధి రుచ్చైరఛితః ప్రభాభలై రుద్భాసితా శేషదిగంత రాంబరమే!

రవేణ రౌద్రేణ హృదంత దారణమ్ పరాత వజ్రమ్ నభసో నిరమ్ముదాత్!!

మేఘాలు లేని నిర్మల ఆకాశం నుంచి పిడుగుపడ్డట్టు, ఆకాశం నలుదిశల మెరుపులు మెరిసినట్టు, ఆ శబ్దం హృదయాలను భయభ్రాంతులను చేసింది అని కాళిదాసు వర్ణించినట్టు, ఓ పిడుగులా తమపైకి వచ్చి పడ్డ గంగాధర శర్మను చూసి ఇంకా ప్రాణాలు కోల్పోని తురుష్కులు భీతి భ్రాంతులయ్యారు. చెల్లా చెదురయ్యారు

కానీ ప్రళయకాల రుద్రుడు, నరసింహావతారం దాల్చినట్టు ఆనాడు గంగాధర శర్మ విజ్రుంభించాడు.

జ్వలద్భిరంగా రచయైర్నభ స్థలం వవర్షగాఢం సహ శోణితాస్థిభి!

ధూమం జ్వలన్తే వ్యసృజకముఖైః రజో దఘుర్దిశోరాస భకంత ఘూసరమ్!!

ఆకాశం నిప్పుకణికలతో పాటు ఎముకలను రక్తాన్ని వర్షించినట్టు, నలుదిశలు ధూళితో నిండిపోయాయి.

గంగాధర శర్మ కరవాలానికి ఎరకాకుండా తప్పించుకోవాలని పరుగిడుతున్న తురకల పాదాల నుండి ఎగసిన ధూళి ఆకాశాన్ని తాకేకన్నా ముందే, వారి శరీరాల ఖండాలు ఆకాశానికి ఎగురుతున్నాయి.

వాటితో పాటు, వాటిని వీడాలన్న గ్రహింపు ఇంకా ఏర్పడని రక్తమాంసాలు ఆకాశానికి ఎగురుతున్నాయి. అవి క్రింద పడటం, ఆకాశం రక్తమాంసాలను వర్షిస్తున్న భ్రాంతిని కలిగిస్తోంది.

తమని నడిపేవారు లేకపోవటంతో గుర్రాలు ఇష్టం వచ్చినట్టు పరుగెత్తసాగాయి.

గుర్రాల బెదిరిన సకిలింపులకు తోడుగా, అంగాలు తెగిన బాధతో అరచే తురుష్కుల కేకలు ఆ ప్రాంతాన్ని దద్దరిల్లచేస్తున్నాయి.

వీటిని మించి ప్రాణాలు పోయే ముందు తురుష్కులు భయభ్రాంతులై చేస్తున్న కేకలు ఆకాశాన్ని తాకి ప్రతిధ్వనిగా వెనక్కి వస్తున్నాయి. అక్కడున్న వారి చెవులు గింగురుమంటున్నాయి.

కానీ గంగాధర శర్మను ఇవేవీ తాకటం లేదు.

అసలు గంగాధర శర్మ ఎక్కడికో పారిపోయినట్టుంది. ఇప్పుడు అక్కడ కత్తిపట్టుకుని, రక్తప్రవాహానికి కారణమవుతున్న గంగాధర శర్మ వేరే ఎవరో అనిపిస్తోంది.

ప్రాణభయంతో కత్తి పారేసి చేతులు జోడించి 'శరణ'న్న వారిని పట్టించుకోవటం లేదతడు.

అతడి చేతిలో కత్తి కత్తిలా తోచటంలేదు.

అది ఇంద్రుడి వజ్రాయుధం అనిపిస్తోంది. అది ఓ మెరుపులా తోస్తోంది. శత్రువుపై పిడుగులా పడుతోంది క్షణాల్లో మాడ్చివేస్తోంది.

పారిపోతున్న వారి వెంట పడి మరీ హతమారుస్తున్నాడు గంగాధరశర్మ.

అతని వదనంలో ఎంత ఏకాగ్రత కనిపిస్తోందంటే, దివిజ గంగను భువికి దింపే సమయంలో, గంగానది ప్రతి తరగను, ప్రతి కదలికను భగీరథుడు ఎంత ఏకాగ్రతతో చూసేవాడో, అంత ఏకాగ్రత కనిపిస్తోంది.

భగీరథుడు గంగా నదిని ప్రవహింపచేస్తే, గంగాధర శర్మ తురుష్క రక్త ప్రవాహానికి కారణమవుతున్నాడు. అలా తురుష్కులను హతమారుస్తూ రాక్షసులు సైతం భయపడే రీతిలో కదం తొక్కుతున్న గంగాధర శర్మకు ఎదురుగా, సంస్కృతంలో మాట్లాడిన తురుష్కుడు వచ్చాడు.

గంగాధర శర్మతో ఏదో అనబోయాడు.

కానీ గంగాధరశర్మ అతడికి ఆ అవకాశం ఇవ్వలేదు.

అతడి నోరు పెగిలేలోగా, కంఠాన్ని ఉత్తరించాడు. అప్పటికే అతడి చేతులు ఆడటంతో రెండు చేతులను కత్తిరించాడు.

మహాభారత యుద్ధంలో భీమసేనుడు శత్రువుల గుండెను చీల్చి రక్తాన్ని తాగినట్టు, అంతటితో ఆగక ఆ తురుష్కుడి గుండెల్లోకి కత్తిని దింపాడు గంగాధర శర్మ.

అది చూసి భీతి భ్రాంతులయిన ఇతర తురుష్కులు పలాయనం చిత్తగించారు.

సాధారణంగా, భారతీయ రాజులు సైనికులు శరణన్న వారిని క్షమించి వదిలేస్తారు. ఆయుధాలు పారవేసిన వారిని సంహరించారు. ఇలాంటి నియమాలను పాటించటం వల్ల అనేక తురుష్క సైనికులు రాజులు ఓటమి చెంది కూడా ప్రాణాలు దక్కించుకున్నారు. మరోసారి దాడి చేసి, తమకు ప్రాణభిక్ష పెట్టిన వారిని నిర్దాక్షిణ్యంగా సంహరించి విజేతలుగా నిలిచారు.

భారతీయులలోని ఈ మంచితనాన్ని బలహీతనగా మార్చి ఓటమిని గెలుపుగా మార్చుకోవటం తురుష్కులకు అలవాటయింది.

కానీ, గంగాధర శర్మ దగ్గర అలాంటి 'మంచి బలహీనత'లేదని గ్రహించిన తురుష్కులు, వెనుతిరిగి చూడకుండా పారిపోయారు. కాస్త దూరం వారిని వెంబడించాడు గంగాధర శర్మ. వారు అందక పోవటంతో రెట్టించిన ఆవేశంతో వెనుతిరిగి వచ్చాడు అయితే, అతడి ఆవేశం చల్లారలేదు. దాంతో అక్కడే పడి ఉన్న శవాలను ముక్కలు ముక్కలు చేయసాగాడు.

ఒక్క క్షణం క్రితం వీరుడిలా కనిపించిన గంగాధరశర్మ ఇప్పుడు 'పిశాచి'లా, పిచ్చివాడిలా కనబడసాగాడు.

గంగాధర శర్మ 'విలయతాండవం' జరిగింది కొద్దిసేపే. ఇపుడు జరుగుతున్న అనూహ్యమైన క్రౌర్య ప్రదర్శన అందరిలో అసహ్యం కలిగించింది.

ముందుగా పద్మిని తేరుకున్నది

కానీ గంగాధర శర్మను ఆమెకన్నా ముందు చేరుకున్నాడు శూరవర్మ.

'గంగాధరా - శాంతించు' అరిచాడు.

అది గంగాధర శర్మకు వినిపించినట్టు లేదు. ఇంకా నేలపై పడిన తురుష్క శవాలపై కసి తీర్చుకుంటూనే ఉన్నాడు గంగాధర శర్మ. మరో వైపు నుంచి చంద్రశేఖరుడు పరుగెత్తుకు వచ్చాడు.

జరిగిందంతా చంద్రశేఖరుడికి నమ్మశక్యంగా లేదు.

తామిద్దరిలో అసలు వీరుడు తాను.

తురుష్కులను ధైర్యంగా ఎదుర్కొనేది తాను.

తమ గ్రామాన్ని, తమవారిని రక్షించాల్సింది తాను.

అందరి పొగడ్తలను అందుకోవాల్సింది తాను.

గంగాధర శర్మ భీరువు. కత్తి పట్టటం తెలుసుకానీ దాన్ని ఉపయోగించటం తెలియదు.

ఉత్తుత్తి యుద్ధాలు చేయగలడు. ఊహా శత్రువుతో అత్యద్భుతంగా పోరాడగలడు.

కానీ అసలు యుద్ధం వచ్చేసరికి, గంగాధర శర్మ పనికిరాడు. అతని కత్తి కదలదు. కాలు కదలదు.

కానీ ఇపుడు జరిగిందేమిటి?

తాను చేతకాని వాడిలా క్రిందపడిపోయాడు. తురుష్కులకు చిక్కిపోయాడు. ఇందుకు భిన్నంగా గంగాధర శర్మ అంతమందినీ ఒక్కడే మట్టి కరిపించాడు ఒక్కడే!

ఇది నిజంగా అనూహ్యం, అద్భుతం. కానీ..

చంద్రశేఖరుడూ, గంగాధర శర్మ వీరత్వాన్ని అంగీకరించే స్థితిలో లేడు. అదే వీరత్వం తాను ప్రదర్శించి ఉంటే, అందరి మన్ననలూ తనకి అంది ఉంటే, అతడికి అభ్యంతరం ఉండేది కాదు. ఎందుకంటే, చంద్రశేఖరుడి దృష్టిలో ఆ శౌర్య ప్రదర్శనకు గానీ, ఆ అనూహ్యమైన ధైర్యాన్ని ప్రదర్శించటానికి కానీ, అందరి గౌరవాన్ని అందుకోవటానికి కానీ తనకే అర్హత ఉంది. గంగాధర శర్మ అందుకు అర్హుడు కాడు!

గంగాధర శర్మ పండితుడు. పుస్తకాల్లోని అంశాలు బట్టీ పట్టి అప్పచెప్పటం తప్ప ఏమీరాదు. అలాంటివాడు ఇంతటి ధైర్యం ప్రదర్శించి, అందరి మన్ననలందుకునే స్థితికి రావటం చంద్రశేఖరుడు భరించలేకపోయాడు. అతడికి, గంగాధర శర్మకన్నా తానే వీరుడనని నిరూపించుకోవాలని ఉంది. తన గొప్పతనాన్ని ప్రదర్శించాలని ఉంది.

అందుకే శూరవర్మలా చంద్రశేఖరుడు, గంగాధర శర్మను పిలవలేదు. కత్తి పట్టుకుని అతనికి ఎదురుగా నిలబడ్డాడు.

గంగాధర శర్మ ఎదురుగా ఎవరు నిలిచారో కూడా చూడలేదు. అత్యంత ఆవేశంలో ఉన్నాడతడు. అతడి కళ్ళు చూస్తున్నాయి కానీ, కళ్ళకు మెదడుకూ నడుమ సంబంధం తెగిపోయినట్టుంది.

గుడ్డిగా కత్తి ఎత్తాడు. అంత వేగంగా బలంగా కత్తిని చంద్రశేఖరుడి తలపై దింపాడు.

గంగాధర శర్మకు దగ్గరలోనే ఉన్న శూరవర్మ ఇది గ్రహించాడు. వెంటనే ముందుకు దూకాడు.

గంగాధర శర్మ వేగాన్ని చంద్రశేఖరుడు ఊహించలేదు. వేగంగా తనపైకి దిగుతున్న కత్తిని ఎదుర్కొనటానికి సిద్ధమయ్యాడు.

కానీ ఓ వైపు వస్తున్న కత్తి చివరి క్షణంలో దిశమార్చింది.

అది చంద్రశేఖరుడు ఊహించలేదు.

తలపై దిగే కత్తిని ఎదుర్కొనేందుకు సిద్ధంగా కత్తిని అడ్డు ఉంచాడు. కానీ తలను దూకాల్సిన కత్తి ఆఖరి క్షణంలో దిశను మార్చి మెడవైపు మళ్ళింది.

చివరి సెకనులో ఇది గ్రహించిన చంద్రశేఖరుడు తన కత్తిని ఆ వైపు తిప్పబోయాడు.

కానీ అప్పటికే ఆలస్యం అయిందని చంద్రశేఖరుడికి అర్థమైంది. గంగాధర శర్మ వేగానికి నైపుణ్యానికి విస్మయం కలిగింది. కానీ ప్రాణాల మీద ఆశ కూడా పోయింది.

అయితే, గంగాధర శర్మ కత్తి చంద్రశేఖరుడి మెడను తాకే చివరి క్షణంలో శూరవర్మ కత్తి దాని దారి మళ్ళించింది. అదే వేగంతో శూరవర్మ చంద్రశేఖరుడిని పట్టుకుని పక్కకు దూకాడు.

అయితే, ఎవరూ ఊహించని వేగంతో, గంగాధర శర్మ కత్తి చంద్రశేఖరుడిని వెన్నాడింది.

చంద్రశేఖరుడిని అందుకునేందుకు గంగాధరశర్మ ముందుకు దూకాడు. అదే ఊపుతో కత్తిని చంద్రశేఖరుడి తలపైకి దింపబోయాడు.

అంతలో పద్మిని వారి మధ్యకు దూకింది. తన కత్తితో గంగాధర శర్మ కత్తి గాలిలో ఆగిపోయింది.

అతని కళ్ళు, పద్మిని కళ్ళతో కలిశాయి. అతని చేతిలోని కత్తి జారిపడింది.

ఒళ్ళంతా రక్తంతో తడిసి, మాంసంతో నిండిన గంగాధరశర్మ తనవైపు తాను చూసుకున్నాడు. పెద్దగా కేకపెట్టి రెండు చేతుల్లో ముఖం దాచుకున్నాడు.

●●●

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments